

وقایع افغانستان از 2001 تا 2014 میلادی

(بخش 47)

افغانستان و مواد مخدر

یکی از تعهدات و مسوولیت‌های اعلان شده آمریکا و متحدان غربی آن در افغانستان، در کنار ادعای "تأمین صلح و امنیت"، "بازسازی" و "نوسازی"، محو کشت کوکنار و یا کاهش تولید مواد مخدر نیز بود. اما، نه تنها که ظرف ده سال تمام، موفقیتی در این زمینه به دست نیاوردند (و یا اصلاً نخواستند موفقیتی بدست آورند)، بلکه کشت، تولید و پراسس این مواد در شمال و جنوب کشور رو به افزایش نیز نهاد. مقام‌های امریکایی در جریان همین سالها، به جانب افغانی، پیشنهاد زهرپاشی روی زمین‌های زراعتی زمینداران و دهقانان کشور را بعمل آوردند که دولت حامد کرزی چنین پیشنهادی را نپذیرفت و چنان استدلالی که بتواند مورد قناعت و پذیرش عامه واقع گردد، هم ارائه نکرد. شاید جانب امریکا هم میدانست که این پیشنهاد مورد پذیرش دولت و زارعان افغانستان قرار نمی‌گیرد.

آنچه از جانب دولت کرزی در برابر چنین پیشنهاد ابراز گردید این بود که: " ... تولید شیره تریاک، پیشه اصلی روستاییان افغان است که در صورت زهرپاشی، یگانه منبع درآمد آنان نا بود خواهد

شد. نبود سازی این کشت زار ها میتواند منجر به مقاومت مسلحانه در سراسر مملکت شود و در آن صورت، سربازان جامعه جهانی، بجای دو جبهه، باید در برابر سه جبهه بجنگند... " (159)

مقام های امریکایی ادعا کردند که در راه نا بودی یا کاهش تولید مواد مخدر در افغانستان، یک ملیارد دالردرسال به مصرف میرسانند، مگر " هولبروک" نماینده خاص رییس جمهور امریکا برای افغانستان و پاکستان با صراحت اظهار نمود که نه تنها چنین پول گزاف بیهوده بمصرف رسیده، بلکه اقدامات ما (امریکاییها) به نفع گروه طالبان نیز تمام شده است. وی به این نکته نیز اشاره کرد که استفاده از مواد مخدر، حتا سربازان ما را نیز بخود کشانیده است. (آنچه را که امریکا قبلاً در حق سربازان روسی در قلمرو افغانستان ابداع کرده بود، گویا سربازان خودش بدان مبتلا گردیده اند)

گزارشها و آمارهایی که وقتاً فوقت از سوی مقام های ناتو و یا نهاد های بین المللی به نشر میرسیدند، افشا کننده این قضیه بودند که گروه طالبان، القاعده و سایر تروریستهای مسلح، از مدرک کشت و قاچاق مواد مخدر در افغانستان، استفاده بزرگی بعمل می آورند. آنها میگفتند که جنگسالاران، متنفذین محلی، کارمندان عالیرتبه دولتی و حتا بعضی از حلقات خارجی نیز در فعل و انفعال مربوط به تجارت مواد مخدر نقش دارند.

تولید مواد مخدر در پناه نیروهای خارجی

نشریه انترنتی " شورش " در شماره تاریخی هجدهم ماه حوت سال 1391 خورشیدی خویش به نقل از یک سند بدست آمده از یک منبع مؤثق نوشت: " گزارشی که مسؤلان امنیتی ولسوالی " ریک خان نشین " ولایت هلمند به نهاد مذکور داده، آنها بعد از چندین روز تعقیب قاچاقبران در آن ولسوالی، نژدهم عقرب 1391 خورشیدی، چند نفر قاچاقبر را با 660 کیلو گرام تریاک در یک کمین دستگیر مینمایند. پس از گذشت چند دقیقه به تعداد چهار فروند هلیکوپتر ویژه خارجی ظاهراً انگلیسی در محل نشست کرده و قاچاقبران را همراه با مواد مخدر دستگیر شده شان از چنگ مسؤلان امنیتی محلی فراری میدهند و هیچ سندی مبنی بر تسلیم گیری قاچاقبران و مواد مخدر متذکره به مسؤلان محلی داده نمیشود و به آنها گفته میشود شما با اینها کاری نداشته باشید.. "

در همین سند آمده است : " ... قوت های خارجی در اواسط ماهِ عقرب 1391 در جلساتی که با والی و ریاست {رییس} به اصطلاح مبارزه علیه مواد مخدر داشتند، نقشه هایی را برای آنها پیشکش مینمایند که در آنها ساحات کشتِ کوکنار مشخص گردیده است . طبق این نقشه در ولایت هلمند دو نوع زمین تحت کشتِ کوکنار قرار دارد و مجموع این زمین ها به 63000 (شصت و سه هزار) هکتار میرسد. نوع اول آن زمین های شخصی افراد است که در آنها کشتِ کوکنار صورت میگیرد که در مجموع 18000 هکتار زمین را احتوا مینماید و در ساحاتِ سبز نشانی شده است . نوع دوم، زمین های دولتی است که برای کشتِ کوکنار غصب گردیده است و مجموع آن به 45000 هکتار زمین میرسد. قوت های خارجی به والی و رییس به اصطلاح مبارزه علیه مواد مخدر آن ولایت میگوید شما صرف در ساحاتِ سبز که در نقشه مشخص گردیده میتوانید کشتِ کوکنار را تخریب کنید . ساحاتِ سبز نشانی شده در نقشه عبارت از کشتِ کوکنار در زمین هایی میباشد که در ملکیت اشخاص قرار دارد. .. به آنها گفته شده است که نباید کشتِ کوکناری که در زمین های غصب شده صورت گرفته تخریب گردد. خارجی ها دشت کلان بین ولسوالی مارجه و ناوه معروف به " لوی دشت " را نشانی کرده و گفته شده در صورتیکه پولیس برای تخریب کشت در دشتِ مذکور عملیات را آغاز کند با واکنش قاطع آنها رو برو میشود و نخواهند گذاشت تا کشتِ کوکنار را در دشتِ مذکور تخریب نمایند..."

چنانکه در یک گزارشِ کتبی دولت امریکا آمده است : " کارمندانِ زیادی در حکومت افغانستان از ناحیه معاملاتِ مواد مخدر منفعت بر میدارند. بخصوص فسادِ ناشی از تجارتِ مواد مخدر در بخشهای حکومت های ایالتی این کشور مشهود است ... در سال 2008 م نه تن از مامورینِ بلند رتبه حکومتی افغانستان با تجارتِ مواد مخدر ملوث بودند که شناسایی شده و از کار برطرف گردیدند. منحصیث نمونه، میتوان از فرمانده پولیس کابل، فرمانده پولیس ولایت تخار، والی پیشینه ولایت هلمند (شیر محمد آخند زاده) یاد کرد. با آنکه از جای کار شیرمحمد آخندزاده مقدار نه متریک تن تریاک کشف شد، با آنهم حامد کرزی از محاکمه وی جلو گیری نموده او را بحیث سناتور نصب نمود... " (60 1)

طی همین گزارشِ کتبی و رسمی وزارت امور خارجه امریکا میخوانیم : " در اکثر ایالت های افغانستان، بازارِ مواد مخدر تحت کنترلِ جنگ سالارهایی قرار دارد که در عین زمان به فعالیت های جنایی و مسلحانه به

شمول قاچاق انسان نیز منهدم هستند. در بسا موارد، بعضی از فرماندهان، جنگ سالارها و ملیشه ها زیر فرمان اعضای کابینه سابق، کاندیدا های قبلی ریاست جمهوری و اعضای پارلمان مشغول این تجارت میباشند ... " (161)

در یک گزارش کتبی آمده بود که " بارنت روبن " پژوهشگر شناخته شده امریکایی در جلسه استماعیه کمیته روابط خارجی مجلس سنای امریکا، راجع به علل ناکامی دولت افغانستان در مبارزه با مواد مخدر چنین گفت : " وقتی ما در این مورد صحبت میکنیم که چرا دولت افغانستان به اقدامات جدی علیه قاچاق مواد مخدر دست نمی زند، باید بخاطر داشته باشیم که بسیاری از این دلالتان مواد مخدر توسط ایالات متحده تقویت میشوند و به بسیاری از آنها کمک شد تا دو باره قدرت را در دست گیرند. وقتی کرزی خواست برخی از آنها را از مقام هایشان بر کنار کند، آنها از سوی بعضی ارگانهای دولت امریکا حمایت و در سمت های خود ابقا شدند، زیرا حضور شان برای ایالات متحده مفید ارزیابی میشد..."

" پرس تی وی " در هفته اول ماه اپریل 2014م از قول " ریک روزوف " کارشناس امور مواد مخدر نوشت که : " آنچه ما، در سیزده سال گذشته شاهد بودیم، افزایش چهل برابر کشت تریاک و فرا گیری استفاده از هیرویین در افغانستان و اطراف آن بوده است . افزایش شدید تولید مواد مخدر در افغانستان، زنده گی میلیونها نفر در هند، پاکستان، ایران، روسیه و دیگر نقاط جهان را تحت تأثیر قرار داده است. فکر میکنم این تنها چیزی است که غرب میتواند به عنوان دستاورد در افغانستان به آن اشاره کند..."

علاوه از نشر آمارها، سخنها و فعالیت های ضد مواد مخدر، برنامه های تلویزیون دولتی افغانستان نیز وقتاً فوقتاً دسته های سربازان و ماشین های مخصوص قطع و درو را در حالی به نمایش میگذاشت که آنها مشغول نابود سازی بته های خشخاش بر روی زمین های دهقانان بودند، اما هیچگاه دولت افغانستان و جامعه جهانی به اقدام قاطع پیرامون (کشت بدیل) و یا حل اساسی این معضله متوسل نشدند.

هرچند " انتونیوماریا " مدیر بخش مبارزه علیه مواد مخدر سازمان ملل در سالهای 2005 و 2006م، ضرورت اقدام نظامی ناتو بخاطر جلوگیری از کشت و قاچاق مواد

مخدر در افغانستان را پیشنهاد نمود، اما مقام های وزارت دفاع امریکا، این پیشنهاد را به نحوی رد نموده گفتند که عملیات نظامی تنها علیه شورشگری و تروریسم به راه انداخته میشود، نه به منظور جلوگیری از تولید مواد مخدر... " (162)

بهمین ارتباط، نشریه الکترونیکی " شبکه اطلاع رسانی افغانستان " در قبال اظهارات سفیر امریکا در کابل، بتاريخ دهم ماه عقرب سال 1392 خورشیدی نوشت که " حال، با اینکه امریکا کُمکهایی را در زمینه مبارزه با مواد مخدر در افغانستان انجام داده است، اما امریکا و ناتو نه تنها با قاچاق مواد مخدر از افغانستان مبارزه نمیکنند، بلکه جنبه حضور اشغالگرانه امریکا و ناتو موجب افزایش چند برابری تولید مواد مخدر شده است... همچنین در طی این چند سال، تولید مواد مخدر در افغانستان چهل برابر افزایش یافته است و این رقم سالانه با آهنگ سریعی رشد میکند... امریکا با مواد مخدر در افغانستان مبارزه نمیکند و همین امر موجب افزایش چند ده برابری تولید و قاچاق مواد مخدر شده است، زیرا هرویین تولید شده در این کشور به امریکا نمی رود و واشنگتن ترجیح میدهد به جای مبارزه با تولید و قاچاق مواد مخدر در افغانستان، با مواد مخدر مکزیکی که وارد بازار این کشور میشود، مقابله کند... "

وزیر مبارزه با مواد مخدر افغانستان ضمن یک سفر به ولایت هرات، اظهار داشت که " تقاضای بین المللی و قاچاق ترکیبات کمیایی برای تولید مواد مخدر به افغانستان، از دلایل اصلی افزایش سطح کشت و بلند رفتن قیمت مواد مخدر در کشور میباشد. طی دو سال گذشته، قیمت تریاک در افغانستان حدود دوصد درصد افزایش یافته است و همچنان سالانه یک هزار و سه صد تن مواد کمیایی برای تولید مواد مخدر پیشرفته به افغانستان قاچاق میشود... "

منابع سازمان ملل، در هر سال، آماری از مقدار تولید مواد مخدر در افغانستان به نشر می‌رسانیدند که اگر گهگاهی و به ندرت کاهش ناچیز چند درصدی را نشان میداد، ولی عمدتاً افزایش چشمگیری در گزارش ها و آمارهای منتشر شده آنان ملاحظه میشد. بنابراین، این موضوع نزد افکار عامه مردم افغانستان و جهان، بعنوان نکته سؤال برانگیزی مطرح بود. در بخش داخلی باید گفت که متأسفانه پس از سال 2001 میلادی، نه تنها مافیای قدرت در کشور به وجود آمد، بلکه مافیای مواد مخدر نیز سر ازویرانه های جنگ برافراشت. البته قبل

از اشغال افغانستان توسط امریکا و ناتو، کشت خشخاش و تولید مواد مخدر، بخصوص پراسس هیروین در مناطق مرزی (میان افغانستان و پاکستان) هم وجود داشت و هم از سوی دستگاه های اطلاعاتی (سی.آی.ای)، (آی.اس.آی) و (انتلجنس سرویس) نه تنها حمایت میشد، بلکه کارمندان عالیرتبه دولت های آنها نیز در این فعل و انفعال پُردرآمد دست داشتند. چنانکه در یک سند کتبی تحت عنوان " جنگ و جهانی شدن تریاک و هروین" به قلم " میشل شوسودفسکی" گفته شده است که " پایگاه امیر معاویه در منطقه خوست افغانستان که محل آموزش چریکهای چین بود، در سال 1980 توسط سیا و آی.اس. آی تأسیس گردید و گلبدین حکمتیار آنرا اداره میکرد. " (163)

باز، همین محقق نامدار در همین سند تحقیقی اش می افزاید که : " تحقیقات آلفرد مک کوی نشا ن میدهد که دو سال بعد از شروع عملیات سیا در افغانستان، منطقه ی مرزی افغانستان- پاکستان به بزرگترین تولید کننده ی هروین در جهان تبدیل شد. این تولیدات، شصت درصد مصرف داخلی ایالات متحده را تأمین میکرد. تعداد معتادان به هروین که در سال 1979 در پاکستان تقریباً ناچیز بود، نا گهان به طرز سرسام آوری بالا رفت و در سال 1985م به مرز یک میلیون و دوصد هزار نفر رسید که در جهان بی نظیر است. " (164)

دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم سازمان ملل (یو.ان.او.دی.سی) طی انتشار گزارشی سالیانه خویش که در ماه دسمبر 2013م صورت گرفت، نوشت که : " افغانستان در تولید کوکنار هنوز هم مقام اول را در جهان داراست. زمین های تحت کشت کوکنار از سال 2003 الی سال 2013، به دوصد و نه هزار هکتار بالا رفته است، در حالیکه در سال 2001 تنها هشت هزار هکتار زمین تحت کشت کوکنار قرار داشت که این فاجعه بار میباشد"

همین منبع افزود که " مجموع حاصلات کوکنار در افغانستان، پنجهزار و پنجصد متریک تن بوده و در سال 2010 م، تعداد معتادان در این کشور بالغ بر یک میلیون نفر میگردد. "

حکومت جمهوری اسلامی ایران بخصوص در جریان سالهای پس از 2001 میلادی صدها تن ایرانی و افغانی و اتباع سایر کشور ها را " به جرم " فروش، انتقال و تجارت

مواد مخدر در آن کشور به اعدام محکوم نمود. " بیشترین این اعدامی ها باساس آمار و گزارشهای مطبوعات دو کشور (افغانستان و ایران) ، پناهنده های افغانی بوده اند. فرمانده پولیس مبارزه با مواد مخدر ایران در ماه آگست سال 2013 میلادی به رسانه ها گفت که :

جهان در افغانستان تولید میشود که در شرق ایران قرار دارد. مواد مخدر تولیدی در افغانستان عمدتاً از طریق ایران به دیگر کشورها منتقل و بخشی از آن نیز در داخل ایران مصرف میشود؛ هر ساله، حجم زیادی از مواد مخدر در ایران کشف میشود که دلیل عمده آن، بالا رفتن کشت خشخاش در افغانستان است. تولید مواد مخدر در این کشور رو به افزایش بوده و طرح های جلوگیری از کشت خشخاش در افغانستان به نتیجه امید وار کننده ای نینجامیده است ... ایران با داشتن نهد و پنجاه کیلو متر مرز مشترک با افغانستان و قرار گرفتن میان این کشور و اروپا، همواره یکی از راه های اصلی ترانزیت مواد مخدر افغانستان به جهان خارج بوده است "... (165) این در حالی گفته میشود که ویکتور ایوانف رییس اداره مواد مخدر روسیه نیز ادعا مینمود که مواد مخدر تولید شده در افغانستان به آسیای میانه و روسیه انتقال داده میشود که ازینرو، به تعداد 8 اعشاریه 5 ملیون نفر در روسیه معتاد بوده و سالیانه به تعداد دوصد تا سه صد هزار نفر در کشورش می میرند. ایوانوف از مقام های امریکا و ناتو تقاضا بعمل آورد تا قبل از خروج شان از افغانستان، مقدارچهل هزارتن مواد مخدر را که در آنجا ذخیره شده است، به نابودی بکشانند. (166)

درسالهای نودسده گذشته، روزنامه " واشنگتن پُست " نوشت که " حکمتیاری عملیات شبکه لابراتوار هیرویین را در داخل پاکستان تحت حفاظت آی.اس. آی به پیش میبرد. " اما، برخی از منابع سازمان ملل اظهارداشتند که تولید این مواد مرگ آور، بویژه در دوران امارت گروه طالبان رو به کاهش گذاشته بود. چنانکه آمار و احصائیة سازمان ملل نشان میدهد، درسال 1979م مجموع تولید تریاک در افغانستان بالغ بر دوصد و پنجاه تن میشد، ولی این مقدار تولید، در سال 1990م به دوهزارتن، درسال 2002 یا اوایل تجاوز امریکا به افغانستان به سه هزار و چهارصد تن و درسال 2007م به هشت هزار و دوصد تن افزایش

یافت که به این حساب، نود در صد هیرویین جهان را تشکیل میداد. گزارشهای مؤثق از ولایت هلمند افغانستان، حکایت از آن داشتند که تنها در "مارجه" که یکی از شهرک های مهم آن ولایت است، صد ها لابراتوار هیرویین در میان منازل مسکونی و جاهای مخصوص دیگر وجود داشت که بهمین ملحوظ، "مارجه" را "پایتخت هیرویین" دنیا میخواندند.

دریک مقاله تحلیلی که تحت عنوان "امپریالیستها و تولید مواد مخدر در افغانستان" در یکی از شماره های "کابل پرس" به نشر رسید، آمده بود که "اینکه فکرکنیم احتیاج بیشتر از دوصد ملیون معتاد جهان بوسیله قاچاقبران کوچک حل میگردد، منطقی نیست و همین جاست که نیاز داریم تا نقش نظام سرمایه داری جهانی را که تمام واحد هایش در سراسر جهان به سان شبکه های عنکبوت به هم تنیده اند، در رشد و حفظ این تجارت منفعت آور بررسی کنیم..." نویسنده مقاله علاوه میکند که "بر اساس مقالات برخی از نشریات غربی، انگلیس در دو سال گذشته، هرسال سه ملیارد دالر از بابت قاچاق تریاک در هلمند در آمد داشته است."

نگرانی مقام های روسیه از رهگذر مواد مخدر افغانستان

همسایه های افغانستان، بویژه روسیه، نه تنها از ناحیه تروریسم، بلکه بخاطر تولید مواد مخدر و صدور آن به روسیه، نگرانی بیشتری نشان داد. چنانکه در جلسات کنفرانس "شانگهای" که در ماسکو دایر شده بود نیز این موضوع را در قطعنامه آن بدین گونه گنجانید: "مقابله با قاچاق مواد مخدر، تروریسم و جنایات سازمان یافته در افغانستان باید مطابق به اساسنامه و مصوبات شورای امنیت سازمان ملل متحد صورت گیرد..."

باز هم قرار آمار منتشره از سوی منابع سازمان ملل، تولید هیرویین تنها ظرف هشت سال در افغانستان، چهل و چهار مرتبه افزایش یافته و نود و سه درصد کوکنار دنیا، بخصوص تولید تریاک جهان در افغانستان صورت میگیرد. "ایوانوف" رییس سازمان فدرال مبارزه با مواد مخدر روسیه، ضمن سخنرانی در یک نشست سران کشورهای قزاقستان، قرغیزستان، تاجیکستان، ازبکستان و ارمنستان، قاچاق مواد مخدر را تهدیدی برای روسیه دانسته گفت: "روزانه در روسیه بر اثر استعمال مواد مخدر به طور میانگین، 82 نفر جان خود را از دست

میدهند، سالانه حدود سی هزار نفر در اثر استعمال مواد مخدر می میرند و شمار معتادان به مواد مخدر در روسیه بالغ بر پنجصد هزار تن میرسد." (اما یک آمار دیگر در عین زمان، تعداد معتادان در روسیه را به هشت ملیون نفر تخمین میکند. (167)

"بوری کروپنف" یکی دیگر از کارشناسان مسایل افغانستان، طی مقاله یی تحت عنوان " طالبان پشت دروازه های مسکو" چنین مینگارد: " بایسته است به گونه ی صادقانه مگر سختگیرانه، دستاورد های جنگی را که امریکایی ها بتاریخ هفتم ماه اکتوبر 2001 م در افغانستان به راه انداختند و روند نامنهاد بُن را در ماه دسامبر همان سال ارزیابی نماییم. مگر نتایج این روند نه تنها درد آور، بلکه نیز بس ترسناک اند. صلح در منطقه بر قرار نگردیده است، درهم کوبیدن مردم غیر نظامی افغانستان و پاکستان ادامه دارد، تمرکز بی سابقه ی نیرو های امریکا و ناتو روان است که هیچ وجه مشترکی با مبارزه ی انتی تروریستی ندارد. مقدار هیرویین تولید شده 44 بار افزایش پیدا نمود است، در کشور {افغانستان} سومین سال پی در پی گرسنگی همه جا گستر پیدا میکند که یک ششم باشندگان کشور آن رنج میبرند. چنین بر می آید که افغانستان به دستگاه مرکزی اعصاب سیاست جهانی مبدل میگردد." (168)

ژنرال گاریف، یکی از فرماندهان سابق اردوی روسیه نیز ضمن یک صحبت تلویزیونی (رشا تودی) گفت: " ایالات متحده امریکا هزینه های نظامی خود را با مواد مخدر در افغانستان تأمین میکند . . امریکا قصد متوقف کردن تولید مواد مخدر در افغانستان را ندارد... امریکا تمایل زیادی برای ریشه کنی مواد مخدر در افغانستان ندارد، چون برای آنان یک منبع درآمد بزرگ است ... امریکایی ها خودشان پذیرفته اند که مواد مخدر اغلب با هوا پیما های امریکایی از افغانستان خارج میشود. قاچاق مواد مخدر در افغانستان برای امریکا سالانه حدود پنجاه میلیارد دالر در آمد دارد که به طور کامل هزینه های نظامی آنها را در افغانستان تأمین میکند..." (169)

" خامه پرس " در ماه سپتمبر 2014م از قول منابع روسی نوشت که: " از جمله هشت ملیون نفر معتاد در روسیه، یکنیم ملیون آن از هیرویین تولید شده در افغانستان استفاده میکنند "

باساس گزارش " خامه پرس " که از قول رییس اداره کنترل مواد مخدر روسیه صورت گرفت، علاوه نمود که " افغانستان اکنون به عنوان یکی از کشور های رده اول تولید مواد مخدر در جهان به شمار می رود و در سیزده سال اخیر، هیچ کاهش قابل ملاحظه یی در تولید و کشت آن بعمل نیامده است ."

پایگاه خبری " افغان پیپر " از قول نشریه " گلوبال ریسرچ "، مطلبی را بتاريخ بیست و ششم ماه قوس 1392 خورشیدی خویش که به قلم شروودرز نگاشته شده است، چنین به نشر رسانید: " آیا اوپاما میخواهد برای برداشت محصول خشخاش خود در افغانستان بماند؟ آیا یکی از دلایلی که باراک اوپاما رییس جمهور امریکا میخواهد نظامیان امریکایی را تا سال 2024 در افغانستان نگه دارد، این است که امکان دهد سیا همچنان پنجاه میلیارد دالدرآمد سالانه خود را از محصول خشخاش افغانستان بدست آورد؟ "

همین رسانه انترنتی افغانستان از قول " اریک والبرگ " یکی از روزنامه نگاران سرشناس کانادایی مینویسد: " در دو سال عملیات سیا در افغانستان، مناطق مرزی پاکستان و افغانستان به بزرگترین تولید کننده هیرویین جهان تبدیل شدند. "

"افغان پیپر" همچنان از قول " ویلیام بلوم" نویسنده کتاب " کشوریای" مینویسد : " سیا نیرو های ملی گرای شکست خورده چینی را در برمه سازماندهی کرد. این سازمان اطلاعاتی، چشمان خود را به روی این واقعیت بست که این سربازان در حقیقت به مهره های بزرگ مواد مخدر در مثلث طلایی (برمه - تایلند - لائوس) تبدیل میشدند ... پرواز خصوصی ایرامریکا سیا، مواد مخدر را در سراسر منطقه جنوب شرق آسیا جا بجا و از مناطقی که هیرویین تولید میشد، راهی بازار و دست مشتریان غربی میکرد."

" هوفینگتون پُست " نیز به نقل از آقای " روی پل " نماینده سابق جمهوریخواه در مجلس نماینده گان امریکا نوشت که " این موضوع کاملاً بدیهی است که سیا در معاملات قاچاق مواد مخدر عمیقاً فعالیت داشته است ... "

مقام های روسیه آشکارا می‌گفتند که علاوه از ناحیه نفوذ گروه های تروریستی به مناطق شمال افغانستان و از آن طریق به مناطق جنوبی آن کشور، حدود بیست درصد مواد مخدر جهان از مرزهای افغانستان و تاجکستان عبور میکند. چنانکه " اندری افیتس یان" نماینده روسیه در کابل، این نگرانی را پنهان نکرد و امریکایی ها، افغانستان و مناطقی را که در آن مواد مخدر تولید میشود، بنام " مثلث طلایی" یاد کرده اند. سازمان ملل، باساس آمار و ارقام بدست آمده اعلان نمود که " درآمد مواد مخدر در سطح جهان سالانه حدود پنجمصد ملیارد دالر است. " و سازمان رسمی مبارزه با مواد مخدر امریکا اعتقاد دارد که " در سال دوهزار، هفتاد در صد تولید تریاک جهانی و هشتاد در صد مواد مخدر مشتق از تریاک در اروپا از طریق افغانستان تأمین شده است . " (170)

مقام های روسی و کشورهای آسیای میانه، به سلسله نگرانی ها و اقدامات استمراری خویش پیرامون ناامنی و ازدیاد مواد مخدر پس از سال 2014 میلادی، نشست بین المللی دیگری را در ماه دسامبر 2013م در تاجیکستان دایر نمودند. در این نشست بین المللی که دوازده کشور مختلف مانند افغانستان، روسیه، چین، ترکیه، امریکا، پاکستان، قیرقیزستان، قزاقستان، تاجیکستان، ترکمنستان، ازبیکستان و ایران اشتراک ورزیده بودند، درباره راهکارهای مؤثر همکاریهای متقابل و حل معضله مواد مخدر در چارچوب امور ملی و جهانی کشورهای متذکره بحث صورت گرفت و روی طرح یک برنامه مشترک مبارزه علیه مواد مخدر به توافق رسیدند.

مطالعات و تحقیقات انجام شده از سوی منابع بین المللی نشان داد که " جنگ واشنگتن علیه افغانستان در سال 2001 و استقرار حکومت مورد حمایت امریکا، تولید تریاک را به شدت افزایش داد و شبکه قاچاق مواد مخدر را باز سازی نمود. با حمایت دولت حامد کرزی، کشت خشخاش به طور قابل ملاحظه ای افزایش پیدا کرد، بازار های تریاک به سرعت احیا شدند و از فردای یازدهم سپتامبر، قیمت تریاک در افغانستان سه برابر شد. " (171)

کمیته تحقیقات کنگره آمریکا در مورد مواد مخدر، طی گزارش پنجاه صفحه‌ی نوشت : " افغانستان ریکارد جهان را با تولید مقدار هشت هزار و دوصد تن تریاک یا نود و سه در صد کل تریاک جهان، شکسته است ... " (172)

خانم " بل کلنتن" وزیر امور خارجه ایالات متحده آمریکا طی یک سخنرانی، خطاب به سناتورهای آن کشور گفت : " در کابل یک دولت مواد مخدر روی کار است و مقامات کنونی آن کشور کاملاً غرق در فساد اداری اند. "

تعداد معتادان مواد مخدر در افغانستان و پاکستان

در افغانستان، نسبت مشکلات ناشی از جنگ استمراری و سایر دلایل، تا همین اکنون آمار دقیق و قابل تأیید همه گانی از معتادان مواد مخدر تهیه نشده است، ولی با آنهم برخی از منابع تحقیقاتی گفتند که تعداد مجموعی معتادان در افغانستان، از حد یک میلیون نفر گذشته است. اما روزنامه "هشت صبح" کابل، بتاريخ 23 ماه ثور سال 1394 خورشیدی از قول بخش امور بین المللی مبارزه با مواد مخدر و تنفیذ قانون وزارت امور خارجه ایالات متحده آمریکا و وزارتخانه های صحت عامه و مبارزه با مواد مخدر افغانستان، نوشت که " یازده درصد از مجموع نفوس افغانستان از مواد مخدر استفاده میکنند... میزان استفاده کننده گان مواد مخدر در روستا های افغانستان به سیزده در صد میرسد... میزان استفاده از مواد مخدر در افغانستان، بالاترین رقم در سطح جهان است ..."

همین منبع علاوه نمود که : " براساس تحقیقی که در سال 2005 میلادی منتشر شد، شمار معتادان به مواد مخدر در افغانستان به نه صد و بیست هزار نفر میرسید. این رقم در سال 2009 به بیش از یک میلیون و در سال 2014 میلادی به سه میلیون نفر رسیده است ..."

برمبنای این گزارش، وزیر صحت عامه افغانستان گفته است که " در میان استفاده کننده گان مواد مخدر در افغانستان، بیش از یک میلیون کودک نیز شامل هستند. "

آماري که در پاکستان صورت گرفته، تنها پنج سال بعد از سال 1979م، تعداد معتادان در آن کشور، رقم یک اعشاریه دوميون نفر را نشان میداد. (کمیون مواد مخدر سازمان ملل) دریک راپور رسمي بتاريخ سیزدهم ماه مارچ سال 2013م پيرامون چگونه گی آمار مواد مخدر در سال 2012 میلادی در خاک پاکستان چنین نوشت: " 5 اعشاریه 8 درصد یا 6 اعشاریه 4 مليون نفر از شهروندان دارای سن 15 تا 64 پاکستان، از ناحیه اثرات مواد مخدر در دوازده ماه (سال 2012م) رنج برده اند. از آن جمله، تنها سی هزار نفر از معتادان تحت معالجه قرار گرفته اند. این، در یک جامعه یی واقع میشود که یکنفر با کمتر از یک دالر و بیست و پنج سنت در روز بسر میبرد. به تعداد چهارصد و بیست هزار نفر، بخاطر استفاده از سوزن های مستعمل در وقت استفاده از مواد مخدر، به ویروس (ا.ج.آی .وی) مبتلا هستند."

از مطالعه این آمار رسمي سازمان ملل، میتوان به وضع و حال معتادان افغانستان، آنهم در بحبوحه وضعیت پریشان، نا امن و بی ثباتی سیاسی، اقتصادی و اجتماعی این کشور پی برد.

کمیون مذکور باز طی یک گزارش دوازده صفحه یی خویش در ماه اپریل سال 2013 میلادی که از طریق خبرگزاری بی بی سی به نشر رسید، اعلام نمود که کشت کوکنار ظرف سه سال اخیر در ولایت های هلمند، تخار و ننگرهار افزایش یافته است. هفتاد و پنجهزار هکتار زمین در ولایت هلمند کوکنار کشت شده که به تناسب سال 2006م، سه برابر بیشتر است.

مقدار زمین های تحت کشت کوکنار در ولایت هلمند و اظهارات مقام های خارجی

همین منبع ، آماري را در مورد مقدار زمین های تحت کشت کوکنار، تنها در ولایت هلمند ظرف شش سال گذشته چنین به نشر رسانید :

در سال 2006 میلادی 69324 هکتار زمین

در سال 2007 م 102770 هکتار زمین

درسال 2008 م	103690 هکتار زمین
درسال 2009 م	69832 هکتار زمین
درسال 2010 م	65307 هکتار زمین
در سال 2011 م	63307 هکتار زمین
درسال 2012 م	75165 هکتار زمین

درعین حال، " استیفن لندمن " نویسنده و مجری " رادیو روز " طی مصاحبه یی در ماه اپریل با پرس تی وی اظهار داشت که " واشنگتن در قبال افزایش تولید تریاک در افغانستان مسوول است ... بانکهای بزرگ در نیویارک و وال ستریت مسوول هستند ... دولت امریکا با آنها {یکجا} توطئه میکند و بانکها، وجوه بدست آمده از تجارت تریاک را پول شویی میکنند... این امریکا بود که مزارع خشخاش را دوباره در افغانستان ایجاد کرد. .. سازمان اطلاعات مرکزی امریکا (سیا) نیز در این مسئله نقش دارد. این سازمان از پول بدست آمده از تجارت مواد مخدر برای تأمین سرمایه عملیات خود استفاده میکند... بیشتر پول بدست آمده از تجارت مواد مخدر از کشور افغانستان خارج میشود و به دست بانکهای بزرگ میرسد تا پولشویی کنند... امریکایی ها به افغانستان آمدند تا در این کشور بمانند. تا زمانی که کشت خشخاش ادامه داشته باشد و امریکایی ها کنترل افغانستان را در دست داشته باشند، آنها در این کشور باقی خواهند ماند و این، مردم عادی افغانستان و دیگر مردم جهان هستند که بیش از همه از این فرایند آسیب خواهند دید..."

دکتر "جان کولمن" مؤلف کتاب " کمیته 300 " و کارمند سابقه شبکه استخبارات انگلیس (ام.آی-6) با صراحت مینویسد : " توطئه گران جهانی که هیچ یک از مرز های ملی را به رسمیت نمی شناسند و خود را فراتر از قوانین همه کشورها قرار داده اند، تمامی ابعاد زنده گی سیاسی، دینی، اجتماعی، بازرگانی، صنعتی، معدنی و بانکداری مردم جهان و حتی قاچاق مواد مخدر را زیر سلطه خود دارند..."

هرچند در چهارچوب حکومت انتقالی و مراحل بعدی آن، قانون مبارزه با مواد مخدر، در ماه دسامبر 2005 میلادی نافذ و در ماده هفتم قانون اساسی مصوبه سال 2004 میلادی نیز لزوم مبارزه علیه این پدیده صراحت یافت و حتا وزارتخانه یی را در ردیف سایر وزارت خانه ها بنام " وزارت مبارزه با مواد مخدر" افزودند، اما، وزارت مذکور با کلیه ساز و برگ تشکیلاتی اش که از آن جمله، مثلاً تنها به تعداد دوهزار و پنجصد نفر پولیس ورزیده و مجهز با امکانات لازم درچارچوب وزارت امورداخله ایجاد گردید، نه تنها موفق نشد در جهت مبارزه واقعی علیه این روند غیرانسانی گام های کارساز بردارد، بلکه کارمندان بلند پایه آن نیز درچنین معاملات ضد قانونی منهمک شدند. باری " جنرال خداداد" وزیر مبارزه با مواد مخدر رسماً اظهار داشت که وزارتش نمیتواند علیه مافیای مواد مخدر مبارزه نماید. وی علاوه کرد که " افراد در همه سطوح، از یک مامورپولیس گرفته تا اعضای بلند پایه ی حکومتی که شبکه های قاچاق مواد مخدر را رهبری میکنند، از تجارت مواد مخدر سود میبرند. . . ریشه کن سازی اعضای مفسد حکومت و بازداشت رهبران حلقات قاچاق مواد مخدر تاحدی ناممکن است. . . قاچاقبران بزرگ در داخل حکومت جا دارند، اما در بیرون از افغانستان زنده گی میکنند و در پشت شبکه های قاچاق مواد مخدر هستند... " (173)

قرارگزارش های مختلف، در چهارچوب وزارت مذکور نیز زد و بند ها و حمایت ها و سفارش ها و . . . وجود داشته است. آگاهان مسایل افغانستان اظهار میدارند که موضوع تولید مواد مخدر درکشور، کار تعدادی از دهقانان یا زمینداران نیست، بلکه پروژه جهانیست که به جریان افتیده است. در این پروژه ، دولت مردان افغانستان، گروه طالبان، تروریسم جهانی، مقامات ملکی و نظامی پاکستان و حتا منابع اطلاعاتی انگلیس، امریکا ، فرانسه و . . . سهم فعال دارند.

روی همین دلایل و عوامل دیگر، رییس فدرال مبارزه با مواد مخدر روسیه، حینیکه از روند خروج نیروهای خارجی از افغانستان استقبال نمود، رسماً اظهار داشت که " با تحقق این امر {خروج نیرو های خارجی از افغانستان} ، امر قاچاق مواد مخدر به روسیه کاهش خواهد

یافت" و به تعقیب آن، نیروهای خارجی، به ویژه نظامیان امریکایی را به بی توجهی در امر مبارزه با مواد مخدر در افغانستان متهم نموده گفت " قاچاق مواد مخدر از افغانستان به روسیه، با حضور نظامیان خارجی به ویژه نیرو های امریکایی در افغانستان مرتبط است ". وی طی یک صحبت دیگری در جلسه کمیته مبارزه با مواد مخدر در ماه سپتامبر 2013م اظهار نمود که " در قاچاق مواد مخدر از افغانستان به آسیای مرکزی و روسیه، یکصد هزار نفر فعال اند... در شمال افغانستان، تقریباً دو هزار آزمایشگاه مواد مخدر وجود دارد که افراد فعال در آن، تلاش میکنند مواد مخدر را به روسیه قاچاق کنند... در تأمین مواد ممنوعه در روسیه هم حدود یکصد و پنجاه باند مواد مخدر فعالیت دارند . (174)

سایر مقام های دولتی روسیه نیز در همین مورد اظهارات رسمی بعمل آورده همه آنها میگویند که " تولید مواد مخدر در افغانستان، در مدت حضور نیرو های امریکایی و ناتو در این کشور، ده ها برابر افزایش یافته است ..."

وبسایت حزب همبستگی افغانستان، بتاريخ دوم ماه جدی سال 1394 خورشیدی گزارشی را از قول " ایوانوف" رییس اداره مبارزه با مواد مخدر روسیه به نشر رسانید که ما اینک، گوشه یی از گزارش مذکور را در اینجا درج مینماییم :

" مواد مخدر افغانستان از راه بدخشان، دوشی، بامیان و هرات به ایران و از آنجا به داخل خاک ترکیه قاچاق شده در لابراتوار های مجهز آن کشور به هیرویین با کیفیت بدل و بعد به اروپا و روسیه ارسال میگردد."

قرار گزارش منتشره، در یک عملیات مشترک نیرو های مبارزه با مواد مخدر افغانستان و روسیه در اواسط ماه دسامبر {2015م}، مقدار 600 کیلوگرام تریاک در دوشی ولایت بغلان که قرار بود توسط یک لاری از طریق ایران به ترکیه برود، ضبط گردید. " ویکتور ایوانوف " گفته است " افغانستان {در} پانزده سال گذشته به بزرگترین تولید کننده مواد مخدر جهان بدل گشت و بالاتر از 90 درصد تریاک جهان را تولید میکند. براساس آمار اداره مواد مخدر سازمان ملل متحد، در سال 2014م افغانستان ریکارد جدیدی ثبت نمود که 224000 هکتار زمین

تحت کشت کوکنار قرار گرفت، درحالیکه در سال 2001م این رقم، 8000 هکتار بود. تولید تریاک در سال 2014م بالغ بر 6400 تن بود که افزایش 17درصد نسبت به سال پیشتر را نشان میدهد."

نتایج تحقیقات برخی از دانشمندان جهان نشان میدهد که مصارف گزاف ملیاردها دالری سازمان سیا و استخبارات انگلیس بصورت عمده از مدرک قاچاق مواد مخدر در جهان تکافو میشود و بهمین دلیل است که سلسله ی این تجارت ننگین نه تنها قطع نمیشود، بلکه روز تا روز در افغانستان و سایر نقاط جهان گسترش هم می یابد . (ادامه دارد)